

Konunun uzmanlarınca hemfikir olunduğu üzere Alevilik daha çok sözlü gelenek yoluyla günümüze ulaşmıştır ve toplumsal koşullar bunu zorunlu kılmıştır. Sünnilikten farklı olarak kendine özgü toplumsal kurumlar geliştiren Alevilik daha çok saz ve söz birlikteliğine dayanan sözlü gelenek aracılığıyla yüzyıllardır devam edegelmiştir. Sözlü geleneğin ağırlığından ve toplumsal yapıdan dolayı olsa gerek, Aleviler arasında varolan sınırlı sayıda yazılı eser de adeta kutsal bir niteliğe bürünmüştür. Alevilerce “*Buyruklar alelade kitaplar olmayıp, “Erenlerin Buyruğu”durlar*” ve onlar kutsaldır, onlara büyük saygı duyulur. Kaldı ki herkeste de bu kitaplar bulunmaz. Zaten bu kitaplarda yer alan ifadelerin

1

yanısıra, alan araştırmalarından elde edilen veriler de bu yöndedir. İşte burada sır meselesi söz konusu olmaktadır. “

sırrı faş

” etmemek yani açıklamamak, Alevilerin kentleşmeden önceki en önemli özelliği idi. Kentleşme sonrası bu durum değişmekle birlikte, hala bu geleneği koruyan insanlar da bulunmaktadır. Yapılan yayınlar ve kentleşme olgusu çerçevesinde ortaya çıkan yeni sosyal yapılanma Aleviliğin de bu yeni ortama adaptasyonu ile sonuçlanmıştır. Bu hızlı değişim ortamında hala sözlü geleneğin aktarıcısı konumunda olan yaşlı kuşaklar, ozanlar/aşıklar ve dedelerin zihinlerinde varolan bilgiler büyük önem taşıyor. Sözlü geleneğin mutlaka alan araştırmaları ile derlenmesi ve kaydedilmesi büyük önem taşımaktadır. Aleviliğin Sözlü geleneğinin değişik cephelerine ilişkin verilerini sunan ciddi bir çalışma da ne yazık ki bugüne kadar yapılmamıştır. Ayrıca Sözlü geleneğe ilişkin verilerin sağlanması da pek kolay değildir. Hele Aleviler gibi tarihsel ve sosyal koşullar nedeniyle içine kapanık bir toplumsal yapılanmaya sahip ve kendilerinin dışındaki kimi egemen inanç gruplarınca horlanmış toplulukların inançları sözkonusu olduğunda bilgi elde edinebilmek daha da zor olmaktadır. Yüzyıllardır kapalı bir toplumsal yaşam sürmüş olan Alevi kitleler, inançlarına ve tarihsel geçmişlerine ilişkin bilgileri de kutsal kabul etmiş ve bunların kendilerinden olmayan kişilere açıklanması tabu olarak görülmüştür.

Sözlü geleneğin ağırlığı Alevilikte yazılı kaynakların olmadığı anlamına gelmez. Sözlü gelenek daha ağırlıktadır ancak Aleviliğin yazılı kaynakları da tabii ki vardır. Ancak Aleviliğe ilişkin yazılı kaynakların sınırlı olduğu bilinmektedir. Bütün bu sınırlılığa karşın Alevilik hakkında önemli verilerin sağlanabileceği birçok kaynak bulunmaktadır. Bu kaynakların sağlanmasına yönelik önemli engellerin olduğu da konuyla ilgilenen araştırmacıların çok iyi bildiği bir gerçektir. İlk engel Alevilerin kendilerinden kaynaklanmaktadır. Anadolu'nun bir çok yöresinde hala kutsal olarak görülen ve araştırmalar açısından önemli bir çok belge gizlenmekte, bu belgeler ya zaman içerisinde deforme olmakta veya bunların ne olduğunu bilmeyen kişilerce yok edilebilmektedir. Tüm bu olumsuz yok olma sürecine karşın Alevilerin evlerinde hala birçok el

Aleviliğin Yazılı Kaynakları ve Alevi Buyrukları Hakkında

Prof. Dr. Ali Yaman tarafından yazıldı.

Salı, 07 Şubat 2012 12:16

yazması veya Osmanlı Devleti'nin son döneminde basılmış matbu eserler belgelerin olduğu bilinmektedir. Ancak bu belgelere ulaşmak araştırmacılar açısından oldukça zordur. Çünkü bu belgeler en yakın akrabalarından bile gizlenmektedir, onlara bile verilmemektedir. Biz bunu alan araştırmalarımız sırasında bizzat gözlemlene olanağı bulduk. Bir diğer sorun devlet arşivlerinden ve kütüphanelerden kaynaklanmaktadır. Arşivlerde binlerce belge hala tasnif edilmeyi beklemekte, eski belge ve eserlerin bulunduğu kütüphanelerden yararlanabilmek çeşitli bürokratik izinlerin alınmasını gerektirmekte, bazılarında ise hiç yararlanılamamaktadır. Bu zorlukların yanısıra bir başka engel de bu belgelerden yararlanabilecek düzeyde uzmanlığa sahip kişi sayısının oldukça az sayıda olmasından kaynaklanmaktadır. Zaman geçirilmeden varolan bu kaynaklar sistematik ve düzenli olarak toplanmalı ve bu şekilde bu kaynaklardan oldukça yararlı bilgiler bilimsel yöntem doğrultusunda elde edilmelidir. Anadolu'nun sosyal tarihinin doğru bir şekilde incelenebilmesi ancak bu kaynaklardan da yararlanılabilmesi ile olanaklı olabilecektir.

Alevilikle ilgili yazılı kaynakları genel olarak şu şekilde sınıflandırmak olanaklıdır:

1. Elyazması eserler, 2. Basılı eserler, 3. İcazetname veya Secereler, 4. Mektup, tapu vb. diğer arşiv belgeleri

Alevî köylerinde yaptığımız araştırmalarda, daha çok dede evlerinde ve tanınmış dergahlarda ve bazı tanınmış kitaplıklarda genel olarak şu kitapların var olduğunu söyleyebiliriz² (A. Yaman 1998a):

1.

1.

Seyyid Nesimi, Şah Hatayi, Pir Sultan Abdal gibi Alevi Ozanlarının nefeslerinin ve deyişlerinin yer aldığı kitaplar³ (Cönkler ve Divan'lar),

2.

Buyruk olarak bilinen (Menakıb-ı İmam Cafer-i Sadık, Hutbe-i Düvaz-deh İmam/Menakıb-ı Seyyid Safi) kitaplar,⁴

3.

Hacı Bektaş Veli'nin müritleri ve diğer erenlerle yaşadığı olayları menkıbevi bir şekilde konu alan Makalat-ı Hacı Bektaş-ı Veli ve Velayet-name-i Hacı Bektaş-ı Veli adlı kitaplar,

4.

Aleviliğin Yazılı Kaynakları ve Alevi Buyrukları Hakkında

Prof. Dr. Ali Yaman tarafından yazıldı.

Salı, 07 Şubat 2012 12:16

Yemin'in **Faziletname-i İmam Ali** adlı eseri,

5.

Fuzulî'nin **Saadete Ermişlerin Bahçesi (Hadikat-üs-Suada)** adlı eseri,

6.

Seyyid Ali Sultan, Hacım Sultan, Şücaettin Veli, Demir Baba, Otman Baba gibi erenlerin merkeblerini anlatan risale, menakıbnâme ve vilayetnâmeler(Risale-i Virani Baba, Menakıb-ı Hacım Sultan, Velayetname-i Seyyid Ali Sultan Baba İlyas-ı Horasanî Menakibi, Şuca Baba Velayetnamesi, Otman Baba Velayetnamesi)

7.

Kerbela olayını konu alan **Makel-i Hüseyin** (Kastamonulu Şazi'nin **Makel**, Yahya b. Yahşi'nin **Makel**, Edhem'in **Vaka-i Kerbela**, Hacı Nurettin'in **Vaka-i Kerbela**, Cami'nin **Saadetname**, Lamiî'nin **Makel-i Ali Resul**, Ali Ferruh'un **Kerbela**, İbnülemin Ali Haydar İlimî'nin **Haile-i Kerbela**, Kazım Paşa'nın **Riyaz-ı**

Asfiya-Makalid-i Aşk)

kitapları

8.

Risale-i Hüseyin

9.

Kurtcu Karo-î Mesab ve Döğri-î Hasanayn

10.

Cebel Kulu, **Caridan** adlı el yazması (Demirca) gibi eserlerin varlığını biliyoruz.

Yukarıdaki verileri kaynaklardan Alevilikle ilgili bilgiler elde edileceği açıktır. Yanı sıra ve mekâmleri kaynaklarda bile dikkatli bir inceleme ile çok önemli bilgiler elde edileceği muhtemeldir. Bunu 1925'teki bir makalesinde Prof. Köprülü şu şekilde ifade ediyor (Köprülü 1995: 9): "Batasıllı araştırmalar için göz önünde tutulacak diğer bir nokta da, şimdiye kadar tamamen uydurma sayılan "Velayetname"nin herhangi bir şekilde bir esasla dayandığı meselesidir. Kesinlikle bir tarikat

Aleviliğın Yazılı Kaynakları ve Alevi Buyrukları Hakkında

Prof. Dr. Ali Yaman tarafından yazıldı.
Salı, 07 Şubat 2012 12:16

aleviliğe sâbi kutsal suretyle, enden büyük yaratıcı sağlanılcılığın "Bektayik Terik" adıyla hazırladığımız eserde izzat denedik. * Kırğılı burada merkezi bilgilerin yer aldığı eserlerden de yararlı

veriler elde edileceğini fide emiş olmaktadır. Bu zamana kadar ne yazık ki yukarıda sunduğumuz Alevilerin esas atıldığı kaynaklardan araştırmacılarca ne yazık ki yararlanılmamış, hatta umarılarda birçok günümüz ülkçesine bile aktarılmış değildir.

Son zamanlarda Büyük konuyla Anke Otter-Başbakan adlı Alman bir araştırmacı ilgilenmiş. (Otter-Başbakan 1996: 1-8) Ancak bu araştırmaları devamı gelmemiş. Yine Harvard Üniversitesi'nden genç araştırmacı Ayfer Karakaya-Sump konuyla ilgilenmekte ve çeşitli Büyük nüshaları üzerinde çalışmaktadır. Bu çok güzel bir gelişme! Biz de elimizde bulunan Buyrukları fotoğraflarını kendimize verdik. Kendisinin verdiği bilgiye göre Ayfer şu sırada İstanbul'daki bir kitapçıda

etkilere Liva-yı Saucharıde, yani Merika'nla yazılmış 1623 tarihli bir Büyük nüshası üzerinde çalışmaktadır. Umanz zamanına bu esek ve çok değerli veriler için kaynaklarla ilgili palmatlar öğüer ve ortaya güzel palmatlar çıkar.

Anadolu'da yaşayan Tahao Aleviler olsun, Çerçi Aleviler olsun, Orta ve Doğu Anadolu bölgelerinde yaşayan Aleviler olsun yüzyıllardır sak bir bapıruvı kitabına en büyük saygıyı göstermişlerdir. Bu bapıruvı kitabının içeriği kadar halk arasında adı da bir o kadar gizemli ve kutsaldır. **BZYRUK**... Evet "Buyruk" adı verilen bu kutsal kitap Aleviliğin temelinde ilişkin en temel buyrukları içerir. Ayaklı'nın de fide ettiği gibi "...Buyruk adından anlaşılacağı üzere, bir yol ve ibadeti çitirir,

program, itir-i Aul, daha doğrusu anlayışlardır.

" Alevilik

yüzyıllardır yegaten ve bapıruvı Dedeler de bu buyrukları esas alarak yolu ve ehkân yürüdüler. Buyruk kitapları daha çok ki Alevi ulusunun adlarına izahları adlandırılır. Bu ki Alevi Ulusu'ndan birinci Atrco İmam Cefar-i Sadık ve diğer İse Şah İsmail Hata'yın atası Şeyh Safıyüddin Erdoğdu'dur. Yarı Buyruklar temelde İmam Cefar'ı Buyruğu ve Şeyh Safı Buyruğu olarak ki ötür. Vısrarî Baba Buyruğu adıyla anılan bir ilyazması eser de bulunmaktadır ancak bu eser için

olarak daha farklıdır ve Vısrarî Baba'nın nüshalarını içermektedir. Aleviliğin yol ve ehkânına ilişkin verileri ele almaz.

Buyruk adıyla bilinen bu ilyazmaları hangi adlarla anılır burdan da kısaca bahsedelim:

Menakıb - İmam Cefar-i Sadık,

Menakıb - Safı,

Menakıb - Şeyh Safı,

Menakıb - Erifya,

Hutbe-i Divadabih İman,

Menakıb-Nâmâ,

Menakıb-İl Erar Bahçel-ül Ahrar,

Elyazması Buyruk kitapları daha çok Dede evlerinde bulunur. Çünkü Alevlerce dedelerin soyu kutsaldır, dede en bilgi olanıdır, bilgi şekliinde bulunduran ve verdiği bilgiye inanılan yegane güçtür. "Buyruk" kitaplarına sahip, onları okuyabilir, tüm bu ritüellerle takipçilerin her türlü problemlerine çözüm getirebilir. Dedelerin eğitimlerinde Buyrukları rolü büyüktür. Ayrıca takipçilere verdikleri bilgilerde de "Buyruk" temel bapıruvı kaynakları. Buyruk'la Aleviliğin temel toplumsal kurumları

ve yfız, ehkânı uygulamaları takipçilere ilyazmaları ayrintısıyla açıklanır.

Şimdi burada daha önce yayımladığımız "Buyruk" kitaplarına ilişkin genel bir değerlendirmeye sunmak isteyorum.

1.

Birinci bölüm, **Buyruk** kitabının 1988'den itibaren yayınlanarak piyasaya girdiği zamanın sosyal ve kültürel ortamını tanımlar. Bu bölümün amacı, Buyruk kitabının yayınlanmasından önceki durumları ve Buyruk kitabının yayınlanmasından sonraki süreçleri tanımlamaktır. Bu bölümün amacı, Buyruk kitabının yayınlanmasından önceki durumları ve Buyruk kitabının yayınlanmasından sonraki süreçleri tanımlamaktır.

İkinci bölüm, Buyruk kitabının yayınlanmasından önceki durumları ve Buyruk kitabının yayınlanmasından sonraki süreçleri tanımlar. Bu bölümün amacı, Buyruk kitabının yayınlanmasından önceki durumları ve Buyruk kitabının yayınlanmasından sonraki süreçleri tanımlamaktır.

2.

Aleviliğin Yazılı Kaynakları ve Alevi Buyrukları Hakkında

Prof. Dr. Ali Yaman tarafından yazıldı.
Salı, 07 Şubat 2012 12:16

Henüz yazılmı. İsmail Çelebi Buyruğu'na bağlantı, Ankara İktisadiyatı Enstitüsü'nün İsmail Çelebi Buyruğu'na Bağlı Kaynaklar'ın listesindeki kayıtların bir kısmının özetini içeren bir çalışmasıdır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır.

2.

Faah Buyruğu, İstanbul, 1982. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır.

4.

Yeni İsmail Çelebi Buyruğu, İstanbul, 1988. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır.

5.

İsmail Çelebi Buyruğu, İstanbul, 1988. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır.

6.

Ali İsmail Çelebi Buyruğu, İstanbul, 1982. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır.

7.

İsmail Çelebi Buyruğu, İstanbul, 1988. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır.

8.

İsmail Çelebi Buyruğu, İstanbul, 1982. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır. Bu çalışmada İsmail Çelebi Buyruğu'na ilişkin kayıtların bir kısmı yer almaktadır.

BİBLİYOGRAFYA

Arslan, İsmail (1982). **İSMAIL ÇELEBİ BUYRUĞU VE İZLENLERİ**. İstanbul: İsmail Çelebi Buyruğu Vakfı.

Arslan, İsmail (1988). **İSMAIL ÇELEBİ BUYRUĞU VE İZLENLERİ**. İstanbul: İsmail Çelebi Buyruğu Vakfı.

Arslan, İsmail (1992). **İSMAIL ÇELEBİ BUYRUĞU VE İZLENLERİ**. İstanbul: İsmail Çelebi Buyruğu Vakfı.

Arslan, İsmail (1998). **İSMAIL ÇELEBİ BUYRUĞU VE İZLENLERİ**. İstanbul: İsmail Çelebi Buyruğu Vakfı.

Arslan, İsmail (2002). **İSMAIL ÇELEBİ BUYRUĞU VE İZLENLERİ**. İstanbul: İsmail Çelebi Buyruğu Vakfı.

Arslan, İsmail (2008). **İSMAIL ÇELEBİ BUYRUĞU VE İZLENLERİ**. İstanbul: İsmail Çelebi Buyruğu Vakfı.

Arslan, İsmail (2012). **İSMAIL ÇELEBİ BUYRUĞU VE İZLENLERİ**. İstanbul: İsmail Çelebi Buyruğu Vakfı.

